

Udførelsen af det Arbejde er ganske urimelig, og hvis man ikke mener nu at kunne gaa til en større Forhøjelse af Havnebanetaksterne end de 25 pCt., vil det maaske være rigtigst at tage under Overvejelse, om man ikke helt skulde stryge den omtalte Bestemmelse med Hensyn til Havnebanefragten. Navnlig i disse vognknappe Tider er den lave Betaling ganske urimelig, og det er ogsaa i høj Grad generende for Trafikanterne, at de ikke kan faa Vognene ganske anderledes udnyttet. Det kunde de, hvis Vognene blev læsset paa selve Stationspladserne og var fri for at komme paa Havnen, hvad der i Regelen tager en à to Dage mere, end hvis de læsses paa Stationen. Jeg vil gerne bede den højtærede Minister om at tage min Henstilling under velvillig Overvejelse. Det er muligt, at der ikke ved Behandlingen af det Lovforslag, der foreligger her, kan gøres nogen Forandring i dette Forhold, uden at det i øvrigt vil sinke Arbejdet for selve Lovforslaget, men jeg har ikke villet undlade at omtale det efter min Opfattelse ganske urimelige Forhold, der findes med Hensyn til denne Havnebanefragt.

I øvrigt mener jeg ikke — og jeg taler her paa mit Partis Vegne —, at der er nogen særlig Anledning til at fordybe sig i Enkeltheder i det foreliggende Lovforslag, men skal paa mit Partis Vegne erklære, at vi er villige til at bidrage til en baade hurtig og velvillig Behandling af Forslaget.

Efter den Tilladelse, der er givet af den højtærede Formand med Hensyn til Behandlingen af de øvrige Lovforslag, skal jeg endnu omtale Lovforslaget om et Tillæg til Postloven. Den Villighed til hurtig Behandling, jeg har udtalt med Hensyn til Statsbanelovforslaget, gælder ogsaa Postlovsforslaget, og jeg skal altsaa anbefale begge de to Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling.

Dalsgaard: Ved Finanslovbehandlingen i Foraaret udtalte den højtærede Finansminister, at han ventede et Underskud for indeværende Finansaar af ca. 100 Mill. Kr., endda bortset fra, at der ekstraordinært skulde tilbagebetales 40 Mill. Kr. paa vore Statslaan. Da vi nu siden har baandlagt en Mængde Millioner yderligere, dels ved Kornordningen og dels til andre Foranstaltninger, synes jeg, at man maa betragte det som helt tilfredsstillende, at Forholdet alligevel ikke stiller sig værre, end den højtærede Finansminister oplyste nu, for jeg fik Indtrykket af, at han endnu

havde Haab om, at Underskuddet, bortset fra de 40 Mill. Kr., der ekstraordinært skal tilbagebetales paa Statslaan, ikke væsentligt vil overstige 100 Mill. Kr. Men dette Underskud er jo ogsaa saa stort, at det er absolut nødvendigt, at der skaffes Statskassen yderligere Midler. Det er ogsaa givet, at det Statslaan paa 60 Mill. Kr., vi optog forleden, ikke nær vil kunne slaa til til at skaffe nogenlunde Balance i i Statshusholdningen; og at føre denne saadan, at vi helt ospiser Kassebeholdningen, eventuelt Reserfefonden med, vilde jo være ganske urigtigt og ganske uforvarligt.

Under disse Forhold kan Landstingets Venstre fuldt ud billige den højtærede Finansministers Bestræbelser for gennem nye Indtægtslove, gennem nye Skatter eller Forøgelse af gamle Skatter at skaffe en Bedring i Statskassens Balance, og skønt det jo er meget kraftige Omdrejninger, den højtærede Finansminister foreslaar, der skal gives Skatteskruerne — disse 8 Love er tilsammen anslaaet til at skulle give en forøget Indtægt for Statskassen af ca. 90 Mill. Kr. —, er jeg dog for mit Vedkommende overbevist om, at dette Beløb paa ingen mulig Maade vil blive for stort, desværre vil det maaske snarere blive for lille. Jeg skal derfor aldeles ikke insistere paa, at disse Indtægtslove skal forandres saaledes, at man kan vente, at Udbyttet af dem vil blive mindre. Selv om vi vilde gøre Alvor af det Sparesystem, som der af og til tales en Del om, at vi skulde ind paa, men som jeg vedblivende tror vil indskrænke sig til fromme Ønsker, tror jeg ikke, der vilde blive for mange Penge, og da jeg ikke mener, der vil blive gjort Alvor af at spare paa Udgifterne, er der saa meget mindre Grund til at tro, at Pengene vil blive for rigelige, navnlig da, hvad den højtærede Finansminister jo allerede har gjort opmærksom paa, den største Del af det Provenu, der ventes af disse Lovforslag, jo først kommer til Indtægt for Statskassen i det kommende Finansaar, Finansaaret 1918—19.

Heller ikke har Landstingets Venstre større Indvendinger at gøre mod de valgte Skatteobjekter eller imod de fastsatte Skattesatser. Det er givet, at naar saa store yderligere Skattebeløb skal udskrives, maa Indkomst og Formue faa en yderligere Omgang. Man maa tage en væsentlig Del af det yderligere Skattebeløb, der skal udskrives, af disse Kilder. Og heldigvis har det jo været saaledes, at Indtægterne under Krigen er flydt meget